

עת"א 1362/01/17 - חיר ביאן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 1362-01-17 ח'יר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	חיר ביאן
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר שעניינה שילובו בסבב חופשות.

נימוקי העתירה

- לעותר זהו מאסר ראשון.
 - לא נשקפת סכנה מיציאתו לחופשה.
 - העותר מעוניין לצאת לחופשה על מנת להכין עצמו לחזרה לחיים נורמטיביים ותקינים.
 - החלטת המשיב חורגת מתחם הסבירות באופן קיצוני.
- העותר מרצה עונש מאסר של 4.5 שנים, לאחר שהורשע בעבירות של סחר/ייבוא/ייצוא סמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירות תעבורה והכשלת שוטר. מועד תחילת ריצוי עונשו מיום 3/9/16. מסווג לקטגוריה ב/1 - משטרה.

כתב התשובה

- ההחלטה המנהלית הדוחה את בקשת העותר התקבלה ביום 15/12/16. משטרת ישראל מתנגדת ליציאת העותר לחופשה. נגד העותר נפתחו 11 תיקי פל"א בגין הפרת הוראה חוקית, כאשר הפר תנאי מעצר באיזוק אלקטרוני, בו היה נתון בטרם נגזר דינו.
 - יכולת הפיקוח על העותר בחופשה הינה מוגבלת.
 - קיים חמ"ן עדכני של שב"ס בדבר מעורבות שלילית מחוץ לכלא.
- עמוד 1

דין

בחוות הדעת הגלויה של משטרת ישראל צוין כי לא ניתן ליתן אמון באסיר שלא יפר את תנאי החופשה, כשם שהפר 11 פעמים צו של בית המשפט בעת שהיה נתון באיזוק אלקטרוני.

בחוות דעת מודיעין שב"ס נרשם כי קיים חמ"ן עדכני בדבר מעורבות שלילית בחוץ. לא ניתן להמליץ על חופשה בטרם ייבחן המידע בחינה מעמיקה.

הרשות המנהלית רשאית לשקול, בעת שהיא דנה בבקשת אסיר לצאת לחופשה, מגוון רחב של שיקולים. אחד השיקולים הוא עד כמה ניתן לתת אמון באסיר שימלא אחר תנאי החופשה. שיקול זה הינו לגיטימי ונובע מהאמור בפרק א' סעיף 4.2 הקובע כי הגורם המוסמך יתן דעתו, בין היתר, בהתייחס ל- מידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה והסיכוי שלא ישוב ממנה, כמפורט בפרק ה'.

כאשר דנים בשאלה האם ניתן לתת אמון באסיר, בהקשר זה, השאלה איננה מצטמצמת רק לשאלה האם יחזור מחופשה או האם ימלא אחר התנאים שנקבעו לחופשה, אלא האם יש חשש שיסכן את שלום הציבור במהלך החופשה.

הבסיס למתן אישור לחופשה הינו מתן אמון באסיר שימלא אחר תנאי החופשה. עניין מתן האמון מהווה בסיס להחלטה במס' תחומים. כך, כאשר בית המשפט נדרש לשאלה אם ניתן לשחרר בתנאים נאשם שהוגש נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, כך גם "וועדת השחרורים" בבואה לדון האם לשחרר בתנאים אסיר בטרם ריצה את מלוא עונש המאסר שנגזר עליו וכך כאשר בית המשפט שוקל האם ליתן עדיפות לשיקולי שיקום כאשר הוא גוזר את דינו של נאשם בפלילי.

במקרה שבפנינו, העובדה שהעותר הפר 11 פעמים צו שיפוטי בעת שהיה נתון באיזוק אלקטרוני במהלך ניהול משפטו, יש בה כדי להצביע שקשה עד לא ניתן ליתן אמון באסיר.

מאחר שהרשות המנהלית רשאית להסתמך על ראיות מנהליות, העובדה שבסופו של דבר לא הוגשו כתבי אישום נגד האסיר ותיקי החקירה נגנזו, אין בה כדי למנוע את תוקפה של הראיה המנהלית.

בנוסף לכך, קיים מידע מודיעיני מהעת האחרונה, חודש מרץ 2017, בדבר התנהלות שלילית של העותר. מידע זה אין בו, כשלעצמו, להביא אוטומטית לדחיית בקשתו, אולם יש ליתן לו משקל כשהוא מצטרף לשיקולים אחרים.

אין כל אינדיקציה בחומר שהגיש ב"כ העותר לעיוני, לכך שבית המשפט שהורה על שינוי תנאי השחרור וביטול האיזוק האלקטרוני, היה מודע להפרות שהפר העותר - צו בית המשפט בעת שההחלטה למעצר באיזוק אלקטרוני היתה בתוקף.

רמת המהימנות והערכיות של המידע הינה גבוהה - ב/2 - והצורך בזהירות מתחייב.

כידוע, בקשה לחופשה ניתן להגיש אחת ל - 60 יום. יש להניח שככל שיחלוף המועד והתנהלותו של העותר תהיה חיובית, ייחלש תוקף השיקול של הפרות הצו השיפוטי הקודמות, וככל שלא יצטברו נתונים שליליים נוספים, ניתן יהא לשיקול אישור ליציאה לחופשה.

לעת הזאת, לא מצאתי הצדקה להתערב בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.